

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-4Sa/92/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021201863
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Michaláč
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1021201863.4

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D., právne zastúpený: Advokátska kancelária ŠČURY, s.r.o., so sídlom: M.R. Štefánika 2618, Čadca, proti žalovanému: Mestská časť Bratislava – Nové Mesto, so sídlom: Junácka 1, Bratislava, v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu žalobcu z a m i e t a .
- II. Súd žalovanému náhradu trov n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) dňa 22. novembra 2021, označenou ako žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy podľa § 252 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len ako „SSP“), sa žalobca domáhal, aby súd prikázal žalovanému, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia súdu upustil od nesprávneho úradného postupu, následne konal, rozhodol a vydal rozhodnutie podľa príslušných platných právnych predpisov.

2. Žalobca ako iný zásah označil konanie žalovaného spočívajúce v nesprávnom úradnom postupe, ktorý predchádzal vydaniu rozhodnutia žalovaného pod č. soc. 176/2003-642093-Já zo dňa 13.08.2021, z ktorého vyplýva, že pri výkone svojej samosprávnej pôsobnosti podľa § 24 zákona č. 599/2003 Z. z., v rozhodovaní o jednorazovú dávku v hmotnej núdzi na úhradu mimoriadnych výdavkov, na kúpu základného vybavenia domácnosti – chladničky, žalovaný nerešpektuje ust. § 2, § 5 ods. 3 a 4, § 7 písm. b, § 10 ods. 2, § 11 ods. 2, § 12 ods. 2, § 13 ods. 2, § 14 ods. 2, § 15 a § 17 Zákona č. 599/2003 Zb. o pomoci v hmotnej núdzi, v spojení s § 4 Zákona č. 601/2003 Zb. o životnom minime, ako i ust. § 3 ods. 2,4,5, § 32 ods. 1, § 33 ods. 1, § 46 a § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku (ďalej len ako „správny poriadok“). Teda z odôvodnenia nezákonného rozhodnutia vyplýva, že žalovaný dlhodobo neuvádza skutočnosti ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, a to na základe akých skutočností a právneho posúdenia veci vychádza z hranice príjmu X.XXX,- Sk a nie z hranice príjmu X.XXX,- Sk tak, ako to žiadal žalobca. Súčasne nie je zřejmé, ako dospel k názoru, že žalobca nebol v rozhodnom čase občanom v hmotnej núdzi, keď neodôvodnil čo spadá pod režim a pre potreby sumy určenej ako životné minimum, a čo vo vzťahu k žalobcovi tak, aby tento rozdiel bol zrozumiteľný a zřejmý nielen pre správny orgán, ale aj pre žiadateľa ako účastníka konania.

3. Ďalej žalobca tvrdí, že takýto iný zásah v nesprávnom úradnom postupe žalovaného vykonaný pri opakovanom nezákonnom vydanom rozhodnutí v oblasti sociálnych vecí, má za následok, že bol ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Z toho dôvodu sa domáha súdnej ochrany, aj pre následky ktoré opakovane trvajú. Tým sa odďaľuje dosiahnutie stavu právnej istoty o právnom nároku, o ktorý v správnom konaní ide. To je podstatné východisko interpretácie § 252 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z., keďže je diktované ústavne garantovaným základným právom čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 152 ods. 4 ústavy SR.

4. K žalobe sa vyjadril žalovaný, podľa ktorého žalobcom vymedzený iný zásah nie je možné kvalifikovať ako iný zásah orgánu verejnej správy, nakoľko konanie podľa § 252 a nasl. SSP je inštitútom súdnej ochrany pred faktickými nezákonnými zásahmi orgánov verejnej moci, ktoré nie sú rozhodnutím alebo iným individuálnym správny aktom. Zásah je nezákonným resp. v širšom slova zmysle protiprávnym, ak ide o útok orgánu verejnej moci proti subjektívnym verejným právam fyzickej alebo právnickej osoby spočívajúci v postupe orgánu verejnej správy, v jeho činnosti (úkon, pokyn), prípadne nečinnosti. Musí ísť o priamy zásah do subjektívnych verejných práv (napr. právo na život, právo na osobnú slobodu, právo na ochranu vlastníctva, právo na ochranu obydlia a pod.), pričom žalobca v predmetnej žalobe neuvádza ktoré aktívne konanie žalovaného má vykazovať znaky bezprostredného zásahu, pokynu alebo donútenia zameraného priamo proti nemu priamo vykonaného a ktoré práva, právom chránené záujmy žalobcu boli/mali byť týmto zásahom dotknuté. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že pod zásahom v zmysle citovaného ust. § 252 ods. 1 SSP vo všeobecnosti judikatúra rozumie veľké množstvo faktických činností orgánov verejnej správy, ku ktorým sú rôznymi zákonmi oprávnené. Ide o úkony neformálne, pre ktoré môžu a nemusia byť stanovené pravidlá napr. faktické pokyny (typické v doprave), bezprostredné zásahy (pri ohrození, pri demonštráciách, príkazy k zjednaniu nápravy). Okrem neformálnosti samotného zákazu je neformálne i donútenie v prípade nerešpektovania pokynu, či príkazu. Zásah možno definovať ako aktívne konanie vykazujúce znaky bezprostredného zásahu, pokynu alebo donútenia zameraného priamo proti poškodenému resp. proti nemu priamo vykonaného. Zásahy súvisia väčšinou s výkonom správnej činnosti, ktorú správna náuka označuje ako správny dozor (napr. autoritatívne úkony príslušníkov polície, vojenskej polície, či iných vojakov, príslušníkov väzenskej justičnej stráže, príslušníkov colnej správy, strážnikov obecnej polície, ale aj úkony úradných osôb pri výkone štátneho a stavebného dohľadu, daňové kontroly, atď.).

5. Žalovaný má taktiež za to, že lehota na podanie žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy, začala žalobcovi plynúť najneskôr odo dňa prevzatia rozhodnutia, t.j. od 24.08.2021, pričom posledný deň dvojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby uplynul žalobcovi dňa 24.10.2021. Žalobca podal predmetnú žalobu na súd v mesiaci november 2021. S prihliadnutím na uvedené okolnosti je zrejmé, že žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy bola podaná zjavne oneskorene, t.j. po uplynutí lehoty na jej podanie.

6. K vyjadreniu žalovaného sa replikou vyjadril žalobca, ktorý uvádza, že za nesprávny úradný postup považuje opakované konanie „úradnou osobou žalovaného“, ktorá o veci samej rozhoduje v rozpore s čl. IV ods. 5 Zásad poskytovania finančných výpomocí obyvateľom mestskej časti BNM, pretože o veci samej má rozhodovať Komisia sociálnych vecí a bývania Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava Nové Mesto. Zároveň za iný zásah v nesprávnom úradnom postupe, žalobca označuje konanie žalovaným (úradná osoba), ktorý rozhodoval o veci samej bez žalobcu, pretože opakovane požadoval byť prítomný v zmysle § 3 ods. 2 a § 33 ods. 1 Správneho poriadku, preto žalobca o sebe tvrdí, že bol ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmov iným zásahom žalovaného priamo zameraným alebo vykonaným proti nemu, prípadne priamo dotknutý jeho následkami na „sociálnu pomoc“ garantovanú čl. 39 ústavy.

7. Žalobca svoje tvrdenia preukazuje na podklade vydaných rozhodnutí žalovaným pod soc.176/2003-642093-Ja zo dňa 23.02.2004, pod soc.176/2003- 642093-Ja zo dňa 20.08.2007, pod soc. 176/2003-642093-Ja zo dňa 15.03.2010, pod soc. 176/2003-642093-Ja zo dňa 29.01.2014, pod soc.176/2003-642093-Ja zo dňa 23.09.2015, pod 41827/1914/2018/PR/BIHJ zo dňa 03.12.2018, pod 43580/7645/2020/PR zo dňa 03.12.2020, pod soc. 176/2003-642093-Ja zo dňa 13.08.2021, pod 25399/4222/2023/PR/HALK zo dňa 17.07.2023, pod 13715/ 4097/2024/SOC/JAKA zo dňa 20.03.2024 a Zásad poskytovania finančných výpomocí obyvateľom mestskej časti Bratislava Nové Mesto, z ktorých vôbec nevyplývajú žiadne skutočnosti, že o veci rozhodovala Komisia sociálnych vecí a bývania Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava Nové Mesto a žalobcovi bola daná príležitosť, byť prítomný v zmysle § 3 ods. 2 a § 33 ods. 1 Správneho poriadku.

8. Žalobca zároveň spochybňuje vyjadrenie žalovaného k lehote podania žaloby, pretože v tomto prípade ide o pokračujúci nezákonný zásah, najmä vyplývajúci z rozhodnutí žalovaného pod soc.176/2003-642093-Ja zo dňa 23.02.2004, pod soc.176/2003-642093-Ja zo dňa 20.08.2007, pod soc. 176/2003-642093-Ja zo dňa 15.03.2010, pod soc. 176/2003-642093-Ja zo dňa 29.01.2014, pod soc. 176/2003-642093-Ja zo dňa 23.09.2015, pod 41827/1914/2018/PR/BIHJ zo dňa 03.12.2018,

pod 43580/7645/2020/PR zo dňa 03.12.2020, pod soc. 176/2003- 642093-Já zo dňa 13.08.2021, pod 25399/4222/2023/PR/HALK zo dňa 17.07.2023, pod 13715/ 4097/2024/SOC/JAKA zo dňa 20.03.2024. V tejto súvislosti zároveň žalobca poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 635/18.

9. Vyjadrením zo dňa 24.06.2024 žalobca zotrval na tom, že svoju žalobu podal ako žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správ. Tvrdí, že je ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch iným zásahom žalovaného v postupe vykonanom pri plnení jeho úloh priamo zameraným alebo vykonaným proti nemu, prípadne bol postupom žalovaného priamo dotknutý vzniknutými následkami, a to „pracovníkom miestneho oddelenia žalovaného“, ktorý aj po podanej žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, doposiaľ svojou nezákonnou činnosťou prejednáva a rozhoduje o jednorazovej dávke v hmotnej núdzi v rozpore so Zásadami poskytovania jednorazových finančných výpomoci obyvateľom mestskej časti Bratislava Nové Mesto.

10. Žalobca vyššie uvedenú skutočnosť preukazuje z administratívneho spisu, a to z rozhodnutia žalovaného pod soc. 176/2003-642093-Já zo dňa 23.02.2004, z rozhodnutia pod soc. 176/2003-642093-Já zo dňa 15.03.2010, z rozhodnutia pod soc. 176/2003-642093-Já zo dňa 29.01.2014, z rozhodnutia pod soc. 176/2003-642093-Já zo dňa 23.03.2015, z rozhodnutia pod soc. 41827/1914/2018/PR/BIHJ zo dňa 03.12.2018, z rozhodnutia pod 43580/7645/ 2020/PR zo dňa 03.12.2020, z rozhodnutia pod soc. 176/2003-642093-Já zo dňa 13.08.2021, z rozhodnutia pod 25399/4222/2023/PR/HALK zo dňa 17.07.2023 a rozhodnutie žalovaného pod 13715/4097 /2024/SOC/JAKA zo dňa 20.03.2024, z ktorých vyplýva, že vo veci samej rozhoduje neoprávnený subjekt miestneho oddelenia žalovaného, ktorý koná v rozpore s čl. IV ods. 5 Zásad poskytovania jednorazových finančných výpomoci obyvateľom mestskej časti Bratislava Nové Mesto.

11. Žalobca v tomto prípade poukazuje na konkrétny čl. IV ods. 5 Zásad poskytovania jednorazových finančných výpomoci obyvateľom mestskej časti Bratislava Nové Mesto, z ktorého jednoznačne vyplýva, že rozhodovanie o jednorazovej dávke v hmotnej núdzi výslovne patrí „Komisie sociálnych vecí a bývania Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava Nové Mesto“, pričom k takémuto kroku doposiaľ nedošlo už po zrušení napadnutého rozhodnutia pod soc. 176/2003-642093-Já zo dňa 02.07.2003 a vrátenia vecí žalovanému na nové prejednanie a rozhodnutie.

12. Teda žalobca má za to, že v tomto medziobdobí je skutočne a priamo zasahované do jeho práv a právom chránených záujmov, od vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného pod soc. 176/2003-642093-Já zo dňa 23.02.2004 až po súčasnosť. Žalobca od podania žaloby zo dňa 22.11.2021, aj napriek pokračujúcemu inému zásahu, snaží sa resp. domáha sa riadnym opravným prostriedkom, zabrániť žalovanému k vydaniu nového rozhodnutia, ktoré je bez súdnej ochrany opätovne zavŕšené takouto nezákonnou činnosťou neoprávneným subjektom (rozhodnutie žalovaného pod 25399/4222/2023/PR/HALK zo dňa 17.07.2023 a rozhodnutie žalovanej pod 13715/4097/2024/SOC/JAKA zo dňa 20.03.2024). Keďže neoprávnený subjekt nerešpektuje čl. IV ods. 5 Zásad poskytovania jednorazových finančných výpomoci obyvateľom mestskej časti Bratislava Nové Mesto, tým opätovne dochádza k nezákonnému podkladu pre vydanie nového rozhodnutia vo veci jednorazovej dávky v hmotnej núdzi.

13. K vyjadreniam žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý poukazuje na to, že žalobca za iný zásah označil postup žalovaného pri prijímaní rozhodnutí, ktorý bol podľa žalobcu v rozpore s Čl. IV ods. 5 Zásad poskytovania jednorazových finančných výpomoci obyvateľom mestskej časti Bratislava – Nové.

14. Z takto koncipovaného textu, je zrejmé, že žalobca v skutočnosti napáda konanie o priznaní/nepriznaní jednorazovej dávky v hmotnej núdzi, teda administratívne konanie žalovaného, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia žalovaného. Konanie o priznaní/nepriznaní jednorazovej dávky v hmotnej núdzi je osobitné administratívne konanie, na ktoré sa primerane vzťahuje SP.

15. Rozhodnutia žalovaného vydané v konaní o priznaní/nepriznaní jednorazovej dávky v hmotnej núdzi sú v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ SSP správnym aktom orgánu verejnej správy vydaným v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté. V zmysle uvedeného, pred vydaním Rozhodnutí

žalovaného prebehlo formalizované administratívne konanie, preto má žalovaný za to, že sa nejedná o iný zásah orgánu verejnej správy, tak ako to tvrdí žalobca.

16. Pokiaľ teda žalobca tvrdí, že konanie o priznaní/nepriznaní jednorazovej dávky v hmotnej núdzi žalovaného, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia žalovaného je „iným zásahom orgánu verejnej správy“, toto tvrdenie nemá oporu v § 3 ods. 1 písm. e/ SSP, keďže nezákonný zásah v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a judikatúry všeobecných súdov nesmie mať formu rozhodnutia, ani základ v rozhodnutí orgánu verejnej správy, pretože iný zásah má čisto faktickú povahu, t.j. neprebehlo pri ňom žiadne administratívne konanie.

17. V takomto prípade sa teda žalobca nemôže domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy argumentujúc, že iným zásahom je postup žalovaného pri prijímaní rozhodnutí, ktorý bol podľa žalobcu v rozpore s Čl. IV ods. 5 Zásad. Zároveň žalovaný má za to, že pre posúdenie dôvodnosti žaloby v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy je irelevantné, či postup pri prijímaní rozhodnutí žalovaného bol v súlade s Čl. IV ods. 5 Zásad alebo nie.

18. Podaním zo dňa 09.09.2024, žalobca uvádza, že ako invalidný dôchodca jeho subjektívne verejné práva a právom chránené záujmy sú od podania žiadosti až po súčasnosť opakovane porušované a priamo dotknuté iným zásahom žalovaného. Žalobca sa preto podanou žalobou domáha súdnej ochrany pred opakovaným nezákonným iným zásahom podľa § 252 ods. 1 a 2 SSP, keďže za iný zásah resp. v širšom zmysle protiprávny útok, považuje opakovanú nezákonnú činnosť žalovaného, prípadne nečinnosť, či postup v zisťovaní skutkového stavu vo veci poskytovania jednorazovej dávky v hmotnej núdzi s nesprávne právnym posúdením veci v zmysle zákona č. 599/2003 Z. z. o sociálnej pomoci. V tomto prípade ide o činnosť, či postup žalovaného, ktorá priamo zasahuje do subjektívnych verejných práv a právom chránených záujmov žalobcu na verejnú sociálnu pomoc zaručenú čl. 39 ods. 1 a 2 ústavy. 3. Ústava Slovenskej republiky zaručuje sociálnu pomoc v čl. 39. Ústavným základom pre zabezpečenie základných životných podmienok na účely poskytnutia sociálnej pomoci je čl. 39 ods. 1, 2 a 3, podľa ktorých občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe a pri nespôsobilosti na prácu, ako aj pri strate žiteľa. Každý, kto je v hmotnej núdzi, má právo na takú pomoc, ktorá je nevyhnutná na zabezpečenie základných životných podmienok. Podrobnosti o právach podľa odsekov 1 a 2 ustanoví zákon. V danej veci ide o zákon č. 599/2003 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

19. Žalobca na základe článku IV. ods. 5 Zásad namieta, že iným zásahom (nezákonným postupom) žalovaný priamo zasahuje do jeho subjektívnych verejných práv v zistení skutkového stavu žalobcu na sociálnu pomoc, pretože o jednorazovej dávke v hmotnej núdzi od roku 2004 až doposiaľ nerozhodovala Komisia sociálnych vecí a bývania Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava - Nové Mesto, ale pracovníčka miestneho odd. Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto – t.č. E. F., ktorá vôbec z povinnosti nepostupovala v konaní v úzkej súčinnosti so žalobcom, ktorému odňala právo na vyjadrenie sa k danému postupu vo veci samej.

20. Na pojednávaní nariadenom na deň 17.09.2024 žalobca uviedol, že namieta voči tomu, že v zmysle § 3 ods. 2 a § 33 Správneho poriadku mu žalovaný uprel právo na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia a o veci nerozhodol v zmysle čl. IV ods. 5 zásad Mestskej časti Bratislava – Nové Mesto a že o výške výplaty nesprávne rozhoduje komisia sociálnych vecí Mestskej časti Bratislava – Nové Mesto.

21. V predmetnej veci sa žalobca domáha ochrany pred porušovaním jeho subjektívnych verejných práv a právom chránených záujmov na verejnú sociálnu pomoc zaručenú čl. 39 ods. 1 a 2 ústavy. Na podporu svojho tvrdenia o opakovanom porušovaní jeho práv iným zásahom označuje dôkazy z administratívneho spisu, v konaní žalovaného pod č. soc. 176/2003-642093 - Já zo dňa 02.07.2003, zo dňa 23.02.2004, zo dňa 20.08.2007, zo dňa 15.03.2010, zo dňa 29.01.2014, zo dňa 23.09.2015, zo dňa 03.12.2018, zo dňa 03.12.2020, zo dňa 13.08.2021, zo dňa 17.07.2023 a zo dňa 20.03.2024, z ktorých vyplýva, že žalovaný postupom vykonaným pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, opomenul svoju zákonnú povinnosť umožniť žiadateľovi, aby ešte „pred vydaním rozhodnutia“ mohol uplatniť svoje výhrady voči konaniu, ktoré stále prebieha v rozpore so zákonom č. 599/2003 o hmotnej núdzi, o to najmä keď Komisia sociálnych vecí a bývania mestskej časti Bratislava-Nové Mesto, v rámci rozhodovacej činnosti nezabezpečuje skutočnosti, ktoré majú podstatný význam pre konanie a

rozhodnutie, preto ide o faktický nezákonný postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, pričom o tomto faktickom postupe neprebehlo vopred žiadne formalizované administratívne konanie, keďže je výsledkom okamžitého uplatnenia oprávnenia žalovaným..

22. Žalobca žiada, aby súd vydal uznesenie, ktorým:

-súd určuje, že prejednávany postup Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto v konaní pod č. soc.176/2003-642093 - Já, o jednorazovú dávku v hmotnej núdzi, je nezákonný, súd zakazuje Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto, pokračovať v nezákonnom postupe prejednávať jednorazovú dávku v hmotnej núdzi, vedené v konaní pod č. soc.176/2003-642093 - Já, -súd ukladá Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto povinnosť, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia, obnovila stav pred prejednávaným nezákonným postupom o jednorazovú dávku v hmotnej núdzi, vedené v konaní pod č. soc.176/2003-642093 - Já, súd prikazuje Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto, aby konanie pod č. soc.176/2003-642093 - Já, o jednorazovú dávku v hmotnej núdzi, prejednávala a rozhodla Komisia sociálnych vecí a bývania Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava-Nové Mesto, -žalovaná je povinná uhradiť žalobcovi trovy právneho zastupovania, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

23. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe, a tiež svojich doterajších písomných vyjadreniach vo veci.

24. Právna zástupkyňa žalovaného zotrvala na svojich doterajších vyjadreniach vo veci. Žiada žalobu ako oneskorene podanú odmietnuť, resp. zamietnuť ako nedôvodnú.

25. V zmysle § 3 ods. 3 písmena b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 398/2022 Z. z., výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave a dňa 31. októbra 2023 bola v dôsledku personálnej zmeny obsadenia súdu sudcami náhodným výberom pridelená do samosudcovského oddelenia 18Sa.

26. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 10 a § 13 ods. 1 SSP na konanie v predmetnej veci, preskúmal žalobou napadnutý iný zásah orgánu verejnej správy, v konaní nariadil pojednávanie na deň 17.09.2024 (v súlade s § 107 ods. 1 písm. a/ SSP), pričom dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

27. Podľa § 2 ods. 1 zákona SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

28. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

29. Podľa § 3 ods. 1 písm. c/ SSP, na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

30. Podľa § 3 ods. 1 písm. e/ SSP, na účely tohto zákona sa rozumie iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

31. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

32. Podľa § 31 ods. 3 SSP, žaloba okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 musí obsahovať aj náležitosti ustanovené osobitne pre určitý druh konania uvedený v § 6 ods. 2.

33. Podľa § 252 ods. 1 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

34. Podľa § 254 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch iným zásahom orgánu verejnej správy priamo zameraným alebo vykonaným proti nej, prípadne priamo dotknutá jeho následkami.

35. Podľa § 262 SSP ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť žaloby podľa § 252 ods. 1, uznesením zakáže žalovanému pokračovať v napadnutom inom zásahu, a ak je to možné, uloží mu povinnosť obnoviť stav pred zásahom. Vydaním tohto uznesenia sa súdne konanie nekončí a žalovaný je povinný správne súdu v určenej lehote doručiť oznámenie o tom, že splnil zákaz pokračovať v inom zásahu a obnovil stav pred zásahom, ak mu takáto povinnosť bola uložená.

36. Podľa § 262 ods. 2 SSP vo výroku uznesenia podľa odseku 1 správny súd uvedie označenie žalovaného, označenie alebo opis iného zásahu s jeho prípadným číslom, uložený zákaz s povinnosťou obnoviť stav pred zásahom, ak táto povinnosť bola uložená, a primeranú lehotu na splnenie zákazu, prípadne na obnovenie stavu pred zásahom; dĺžkou lehoty navrhnutou žalobcom správny súd nie je viazaný. Na návrh žalovaného môže správny súd uznesením predĺžiť lehotu určenú na splnenie zákazu, prípadne na obnovenie stavu pred zásahom; navrhnutou dĺžkou lehoty správny súd nie je viazaný.

37. Podľa § 263 SSP ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť žaloby podľa § 252 ods. 2, uznesením určí, že napadnutý iný zásah orgánu verejnej správy bol nezákonný. Vo výroku uvedie aj označenie žalovaného a označenie alebo opis iného zásahu s jeho prípadným číslom.

38. Podľa § 261 SSP ak správny súd po preskúmaní zistí, že žaloba nie je dôvodná, uznesením ju zamietne.

39. Fundamentálnou právnou otázkou, na ktorú je potrebné odpovedať je, či žalobcom v žalobe vymedzené konanie žalovaného má alebo nemá povahu iného zásahu orgánu verejnej správy. Právna úprava obsiahnutá v Správnom súdnom poriadku definuje pojem zásah v ustanovení § 3 ods. 1 písm. e/ (legálna definícia iného zásahu). V zmysle uvedeného zákonného vymedzenia má iný zásah orgánu verejnej správy na rozdiel od rozhodnutia alebo opatrenia čisto faktickú povahu, čiže pri ňom neprebehlo žiadne formalizované administratívne konanie a je výsledkom okamžitého uplatnenia oprávnenia orgánu verejnej správy na mieste samom.

40. Faktický postup znamená, že sa jedná o priame bezprostredné konanie, ktoré jednak v procesnej rovine nemá povahu administratívneho konania a súčasne po formálnej stránke nemá charakter rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy. Pri inom zásahu sa vyžaduje priame dotknutie na právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb. V zásade ide o úkony, ktoré sú záväzné pre osoby, voči ktorým smerujú, a tieto osoby sú povinné na ich základe niečo konať, nejakej činnosti sa zdržať alebo nejaké konanie strpieť, a to na základe určitého nariadenia alebo príkazu. Judikatúra Najvyššieho súdu SR pojem „zásah“ definovala ako aktívne konanie vykazujúce znaky bezprostredného „zásahu“ „pokynu“ alebo „donútenia“ zameraného priamo proti poškodenému, resp. proti nemu priamo vykonaného.

41. Naproti tomu zásahom nie je vydanie alebo nevydanie právneho predpisu, či rozhodnutia správneho orgánu alebo nečinnosť orgánu verejnej správy (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Sžz/3/2010). Ide tiež o postup, ktorý nie je založený na konkrétnom rozhodnutí orgánu verejnej správy, ale spočíva vo faktickej činnosti proti dotknutej osobe a realizuje sa v rozpore s požiadavkami zákonnosti.

42. Pod pojem zásah teda spadá veľké množstvo faktických činností správnych orgánov, ku ktorým sú oprávnené na základe rôznych zákonov. Ide o úkony neformálne, pre ktoré môžu a aj nemusia byť stanovené pravidlá, napr. faktické pokyny (typické v doprave), bezprostredné zásahy (pri ohrození, pri demonštrácii, príkazy na zjednanie nápravy), zaisťovacie úkony atď.; teda všeobecne úkony, ktoré nie sú vykonané formou rozhodnutí, ale napriek tomu sú záväzné pre osoby voči ktorým smerujú, a tie sú povinné na ich základe niečo konať, nejakej činnosti sa zdržať alebo nejaké konanie strpieť, a to na základe ako písomného, tak i faktického (ústneho či inak vyjadreného) pokynu či príkazu. Okrem neformálnosti samotného zásahu je neformálne i donútenie v prípade nerešpektovania pokynu či príkazu, hoci i donútenie je zahrnuté pod legislatívnu skratku „zásah“ (rozhodnutie Nejvyššího správneho soudu ČR, sp zn. 2Aps/3/2004).

43. Na druhej strane, rozhodnutie resp. opatrenie orgánu verejnej správy predstavuje akt aplikácie hmotného práva, ktorým správny orgán ustanovenie právnej normy prostredníctvom rozhodovacieho procesu privádza k individuálne určenej fyzickej osobe. Obsahom rozhodnutia resp. opatrenia správneho orgánu je odôvodnené riešenie určitej konkrétnej právnej situácie, ktorá spočíva napr. v zmene práva a povinnosti, odňatí oprávnenia, prípadne aj v nevyhovení žiadosti.

44. Správny súd preto v prvom rade skúmal, či sa žalobca skutočne prostredníctvom svojej žaloby domáha súdnej ochrany proti inej aktivite orgánu verejnej správy (materiálna stránka verejnej správy) a či žalobcom označený orgán verejnej správy skutočne takúto aktivitu vykonal (formálna stránka verejnej správy). Z citovaného ustanovenia § 252 ods. 1 SSP zároveň vyplýva, že pre poskytnutie súdnej ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je nevyhnutné kumulatívne splnenie podmienok, a to aby išlo o zásah orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím resp. opatrením (z čoho vyplýva subsidiarita zásahovej žaloby vo vzťahu k všeobecnej správnej žalobe).

45. Zo skutočností uvedených v žalobe vyplýva, že žalobca videl iný zásah v procesnom konaní žalovaného, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia žalovaného pod č. 176/2003-642093-Já zo dňa 13.08.2021. Uvedený iný zásah žalobca zrozumiteľne a jasne vymedzil vo svojej žalobe zo dňa 22.11.2021 a na tomto vymedzení žalobca na pojednávaní zo dňa 17.09.2024 aj zotrval.

46. Konkrétne žalobca namieta, že mu bolo zasiahnuté do jeho práv tým, že žalovaný neuvádza skutočnosti ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, na základe akých skutočností a právneho posúdenia veci žalovaný vychádzal z hranice príjmu X.XXX Sk a nie z hranice X.XXX Sk. Z odôvodnenia rozhodnutia zo dňa 13.08.2021 nie je žalobcovi zrejmé, ako žalovaný dospel k záveru, že žalobca nebol v rozhodnom čase občanom v hmotnej núdzi, keď žalovaný neodôvodnil čo spadá pod režim a pre potreby sumy určenej ako životné minimum. Taktiež namieta konanie „úradnou osobou žalovaného“, ktorá o veci samej rozhoduje v rozpore s čl. IV ods. 5 Zásad poskytovania finančných výpomocí obyvateľom mestskej časti Bratislava – Nové Mesto.

47. Vo svetle vyššie uvedených právnych východísk tak namietajú postup žalovaného v konaní v ktorom rozhoduje o jednorazovej dávke sociálnej pomoci, ktoré je zavŕšené rozhodnutím žalovaného vo veci, nie je možné chápať ako iný zásah (faktický postup) orgánu verejnej správy pri výkone verejnej správy, pretože sa jedná o procesný postup žalovaného, ktorý predpokladá Správny poriadok, jedná sa o formalizované administratívne konanie žalovaného, ktorého výsledkom je vydané rozhodnutie pod č. 176/2003-642093-Já zo dňa 13.08.2021. Žalovaný procesným postupom autoritatívne zasiahol do právnej situácie konkrétnej fyzickej osoby (žalobcu) tým, že vydal predmetné rozhodnutie, obsahujúce odôvodnenie spolu s uvedením právnej úpravy, ktorú žalovaný aplikoval na situáciu žalobcu.

48. V tomto smere tunajší súd poukazuje aj na komentár k SSP, „za zásah v zmysle § 250v ods. 1 OSP nepovažovala judikatúra vydanie právneho predpisu ani vydanie rozhodnutia, ani nečinnosť orgánu verejnej správy (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Sžz 3/2010, z 15. februára 2011 – G.). Nezákonný zásah nesmel mať ani formu, resp. základ v rozhodnutí správneho orgánu, lebo potom sa navrhovateľ musel domáhať ochrany svojich dotknutých práv prostredníctvom celkom odlišného mechanizmu súdnej ochrany (napríklad prostredníctvom žaloby v správnom súdnictve). Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Sžz 1/2010, z 28. apríla 2011 (G.) návrh proti nezákonnému zásahu nemôže byť považovaný za náhradu žaloby proti rozhodnutiu správneho orgánu a nie je v procesnej dispozícii účastníka konania určiť, či podá návrh podľa piatej hlavy piatej časti OSP, alebo žalobu podľa

jej druhej hlavy“ (Baricová, J., Fečík, M., Števíček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok, Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, § 252).“

49. Správny súd uvádza, že konanie u žalovaného, zavŕšené prvostupňovým rozhodnutím pod č. 176/2003-642093-Já zo dňa 13.08.2021 bolo začaté v súlade s právnymi predpismi § 33 ods. 1 a nasl. zákona č. 417/2013 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 33 ods. 1 a nasl. zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi. Konanie o priznaní/nepriznaní jednorazovej dávky v hmotnej núdzi je osobitné administratívne konanie, na ktoré sa vzťahuje Správny poriadok. Rozhodnutia žalovaného vydané v konaní o priznaní/nepriznaní jednorazovej dávky v hmotnej núdzi sú v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ SSP správnym aktom orgánu verejnej správy vydaným v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté. V zmysle uvedeného, pred vydaním rozhodnutí žalovaného vždy prebehlo formalizované administratívne konanie.

50. Pokiaľ teda žalobca tvrdí, že konanie o priznaní/nepriznaní jednorazovej dávky v hmotnej núdzi žalovaného, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia žalovaného je „iným zásahom orgánu verejnej správy“, toto tvrdenie nemá oporu v § 3 ods. 1 písm. e/ SSP, keďže nezákonný zásah v zmysle ustálenej judikatúry nie je procesný postup správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia. Iný zásah nesmie mať formu rozhodnutia, ani základ v rozhodnutí orgánu verejnej správy, pretože iný zásah má čisto faktickú povahu, t.j. neprebehlo pri ňom žiadne administratívne konanie. Pokiaľ má žalobca za to, že postupom správneho orgánu predchádzajúcim vydaniu rozhodnutia boli porušené jeho práva, a jedná sa o konanie, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia Správneho poriadku, zákonodarca poskytuje účastníkovi konania, právo namietať nesprávny úradný postup orgánu verejnej správy prvého stupňa prostredníctvom práva na odvolanie v zmysle § 53 Správneho poriadku (o práve na podanie odvolania bol žalobca aj poučený žalovaným v rámci jeho rozhodnutia zo dňa 13.08.2021). Pokiaľ nesprávny úradný postup orgánu verejnej správy prvého stupňa sa premietol aj do nezákonnosti jeho rozhodnutia a táto nezákonnosť nebola odstránená ani v odvolacom konaní, má žalobca právo podať proti rozhodnutiu o odvolaní správnu žalobu, v konkrétnom prípade žalobca môže podať správnu žalobu v sociálnych veciach podľa § 199 a nasl. SSP. Avšak nie je možné poskytnúť ochranu žalobcovi pred namietaným nesprávnym úradným postupom žalovaného v konaní pred vydaním rozhodnutia v súdnom konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy.

51. V tomto smere správny súd poukazuje najmä na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Sžz /2/2012 zo dňa 13.11.2012, „Samotné vedenie správneho konania, ktoré bolo v tomto prípade začaté v súlade s právnymi predpismi, však nie je možné považovať podľa názoru senátu za nezákonný zásah orgánu verejnej správy. Správne konania, vedené pred orgánmi verejnej správy sú obvykle zakončené vydaním administratívneho rozhodnutia, ktoré je preskúmateľné súdom v správnom súdnictve. Postup správneho orgánu predchádzajúci vydaniu rozhodnutia je následne súdom preskúmaný v konaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Návrhom na ochranu pred nezákonným zásahom nie je možné úplne negovať vedenie a účinky správneho konania. V prípade, ak by súd v rámci konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy preskúmal zákonnosť, resp. prípustnosť vedenia správneho konania, dopustil by sa predčasného konania, ktoré by zasahovalo do právomoci orgánov verejnej správy. Takýmto konaním by došlo k prelínaniu súdnej moci s mocou výkonnou.“

52. Na doplnenie súd uvádza, že sa viac krát pokúsil odstrániť vady žalobcovej žaloby a to uzneseniami sp. zn. 4Sa/92/2021 zo dňa 11.01.2022 a sp. zn. BA-4Sa/92/2021 zo dňa 30.05.2024, pričom v podaniach reagujúcich na predmetné uznesenia, žalobca vždy zotrval v tom, že sa svojou žalobou zo dňa 22.11.2021 domáhal ochrany svojich práv, prostredníctvom ustanovenia § 252 a nasl. SSP a to konaním o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy.

53. Súd konajúci v správnom súdnictve nesmie vo vzťahu k účastníkom zvolenému prostriedku súdnej nápravy zaujať žiadne iné hodnotiace stanovisko ako iba to, či tento prostriedok bol účastníkom zvolený správne, pričom ho nesmie v konaní upozorňovať na prípadnú nevhodnosť ním zvoleného prostriedku súdnej ochrany, resp. mu radiť iný konkrétny prostriedok. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje aj na názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSS SR“), podľa ktorého „žalobným návrhom žalobkyňa (sťažovateľka) presne formuluje svoje požiadavky voči žalovanému a to takým spôsobom, aby v ňom súd mal jasne ohraničený predmet konania, za jeho rámec zásadne

ísť nesmie. Žalobkyňa tak sama určuje predmet súdneho prieskumu ako aj prostriedok súdnej nápravy. Správny súd tak správne uviedol, že súd konajúci v správnom súdnictve nesmie vo vzťahu k zvolenému prostriedku súdnej nápravy účastníkom zaujať žiadne iné stanovisko a hodnotenie, iba to, či tento prostriedok bol účastníkom zvolený správne vzhľadom na ním sledovaný cieľ. Navyše ho za účelom zachovania postavenia nestranného súdneho orgánu (dominus litis) ani nesmie v konaní upozorňovať na nevhodnosť ním zvoleného prostriedku súdnej nápravy, poprípade sformulovať iný požadovaný petiť“ (rozhodnutia NSS SR sp. zn. 4 Svk/61/2022 z 1. decembra 2023).

54. Taktiež hoc sa žalovaný domáhal, aby súd žalobu odmietol, ako oneskorene podanú v zmysle § 98 ods. 1 písm. d/ SSP, správny súd s ohľadom na osobitosť veci žalobcu (o priznanie jednorazovej dávky sociálnej pomoci v hmotnej núdzi sa žalobca domáha od 09.06.2003), mal súd za to, že žalobcovi poskytne meritórnym prejednaním jeho veci väčšiu ochranu jeho práv ale najmä poučí žalobcu o tom, akým spôsobom sa môže domôcť ochrany svojich práv, ak ich porušenie vidí v nesprávnom postupe orgánu verejnej správy, ktorý sa následne odrazil aj v nezákonnosti samotného rozhodnutia.

55. Na základe uvedeného nezostalo správne mu súdu iné ako konštatovať, že v prejednávanom prípade bol právny prostriedok súdnej ochrany žalobcom zvolený nesprávne, keďže súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného (v rámci ktorého súd bude skúmať aj procesný postup žalovaného pred vydaním rozhodnutia) je možné domáhať sa správnu žalobou v sociálnych veciach a nie žalobou podľa druhej hlavy štvrtej časti Správneho súdneho poriadku t. j. v rámci osobitného konania o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy.

56. Z vyššie uvedených dôvodov správny súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a preto ju uznesením podľa § 261 SSP uznesením zamietol.

57. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 175 ods. 1 SSP súčasne s uplatnením § 168 SSP tak, že aj keď žalovanému vznikol nárok na úplnú náhradu trov konania v dôsledku jeho úspechu v konaní, ich náhradu mu nepriznal, pretože nezistil podmienky, na základe ktorých to možno spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia (§ 443 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu nemá odkladný účinok (§ 446 ods. 1 SSP, § 446 ods. 2 písm. a/ SSP a contrario).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
 - b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
 - c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
 - d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP)
- Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,

- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. (§ 440 ods. 1 SSP)

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).